

и жены кои-то живѣахъ въ монастыры-тѣ бѣше толкова голѣмо, щото мнозина отъ христіяны-тѣ прѣдпочитахъ да вѣспитавать дѣца-та си въ монастыры-тѣ, и най-повече отъ учители и епископи ся избирахъ изъ между монасы-тѣ. Иъ тѣ въ това врѣме не бѣхъ още свѣрзани съ обричяніе прѣзъ живота си, това принужденіе ся въведе въ 529 год. въ монастырь Кассино, чрѣзъ Венедикта съ това, че е поставилъ едно опрѣдѣленно правило, кое-то отъ тогава пріело силѣ въ Западны-тѣ монастыри. Това правило облегчи строгы-тѣ упражненія за покаянія на Вѣсточны-тѣ монасы, и ся отличи чрѣзъ въвежданіе-то на редовиц-тѣ работж.

Въ Англії, Франції и Германії прѣимуще-ственno тѣзи тихи обытатели въ монастыры-тѣ, бѣхъ онези лица, кои-то отъ отдаленны гради-ны внесохъ слакдый медъ, за да го распространя-вать въ околность-тѣ си прѣзъ бурно-то зимно врѣме. Тѣзи вѣровѣстители, всѣкадѣ, гдѣ-то желая-хъ да укрѣпять нозѣ-тѣ си и да пріобрѣтять ед-но място за Христово-то царство, съградиихъ монастыры-тѣ си въ срѣдинж-тѣ на пустыни-тѣ, и отъ тѣхъ уравнихъ за себе си пѣтища-та въ сър-дце-то на тѣмны горы и помрачени человѣци. Тѣхній-тѣ скроменъ и строгъ животъ, тѣхно-то тѣрпѣніе и смиреномѣдріе, тѣхна-та услужливо-сть и милосърдіе, трѣбваше да направятъ едно впечатленіе върху сировы-тѣ варвары, между кои-то ся поселявахъ безъ всякой страхъ, и бѣхъ най-